

Missa amb el Prelat a Roma

Mons. Xavier Echevarría ha celebrat la missa en la festa de sant Josepmaria a Roma. El treball i la confiança en Déu han centrat l'homilia del Prelat.

02/07/2012

Oferim alguns fragments de l'homilia pronunciada pel Prelat a la basílica de sant Eugeni (Roma):

"La invitació a treballar, com a complement de l'obra de la creació,

és la vocació originària de cada dona i de cada home.

Amb raó, doncs, sant Josepmaria podia afirmar de qualsevol feina honrada que **«e s tracta d'un mitjà necessari que Déu ens confia aquí a la terra, dilatant-nos els dies i fent-nos partícips del seu poder creador, perquè ens guanyem el pa i collim alhora fruits per a la vida eterna (Jn 4, 36)» [1] .**

D'aquesta manera ens convidava a descobrir de nou Déu, tant en les feines importants com en les ocupacions quotidianes, que poden esdevenir fonament sòlid per a la santedat personal (...).

Els cristians, al contrari, com a fills de Déu, saben que tenen un futur lluminós. **« No és que coneguim els detalls d'allò que els espera - prossegueix el Sant Pare- , però saben que la seva vida, en conjunt, no acaba en el buit. Només quan el**

**futur és cert com a realitat
positiva, es fa suportable també el
present » [2] .**

Meditem ben sovint aquesta realitat: sóc fill de Déu, sóc filla de Déu, i, davant aquest do, és lògic que mirem de donar relleu sobrenatural a tot allò que fem. Sant Josepmaria solia repetir que el sobrenatural, quan es refereix als homes, resulta plenament humà. Si corresponem a la gràcia, estem en condicions de mantenir-nos en diàleg amb Déu Pare, Déu Fill, Déu Esperit Sant, en qualsevol circumstància i activitat.

Aquesta gran meravella de la nostra fe hauria de omplir-nos de valentia, germanes i germans estimadíssims, per afrontar amb confiança en Déu i serenitat les dificultats que es presenten en la nostra existència (...).

D'aquí a pocs mesos, l'octubre, començarà l'Any de la Fe convocat pel Papa. Com ens preparem? Fem

actes explícits d'aquesta virtut abans de rebre el sagrament de la Confessió o de la Comunió? Ens adrecem a Déu amb fe en la pregària, davant de les diverses obligacions pròpies d'una vida plena d'ocupacions professionals? Mirem d'apropar al Senyor les persones estimades, els amics, els companys d'estudi o de la feina? No oblidem -perquè és veritat- que Déu vol servir-se de cadascuna i de cada un de nosaltres perquè els altres el coneguin, el tractin i l'estimin.

Mireu que la fe obre totes les portes de bat a bat i mostra horitzons que semblaven tancats. Aquest és l'ensenyament del passatge evangèlic. Obeint el mandat del Senyor, Pere i els seus companys van llançar les xarxes: ho van fer -explica sant Lluc- i van pescar una gran munió de peixos. Tants, que les xarxes es trencaven. Llavors van fer senyal als companys que eren en

l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. *Ells hi anaren, i ompliren tant les dues barques que quasi s'enfonsaven* (Lc 5, 6-7).

Quina gran lliçó de fe i d'obediència a Déu! Jesucrist ens convida també a nosaltres a santificar-nos en totes les circumstàncies corrents de la vida i a llançar les xarxes de l'apostolat al mar del món.

.....

[1] Sant Josepmaria, *Amics de Déu* , n. 57

[2] Benet XVI, Carta enc. *Spe salvi* , 30-XI-1007, núm. 2